

17. Sep. 1972

FAKTA

Dato:
17. Sep. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 11 s. 3-8

Generelle kommentarer:
Kent's foto. Hvilket foto er uvist, men fotografen var nok Kent Hansen (1926-2015). Kent Hansen var filmfotograf og arbejdede meget sammen med Mertz på flere af hans film i 1950-60erne.

Erik Dietman (1937-2002). Svensk kunstner, der som Mertz bosatte sig i Paris.

Bjørn Uglebjerg (1948-1994). Dansk trommeslager i bl.a. Gasolin. Var kæreste med Mertz' datter Susanne i starten af 1970'erne og hjalp Mertz med at male til udsmykningen på Landbohøjskolen i 1971-72.

Fotoet af Bjørn og A.M. Mertz lavede en lille Rød+blå collage med et foto af ham selv og Bjørn Uglebjerg og den er muligvis med det her omtalte foto.

TRANSSKRIFTION

17-9-72.

BOG.

1. meget lille

Hele siden

2.

3.

6. sider med R+B på begge sider (altså 12)

Sider med R+B på baggrund af foto's

Sider fra Ugeblade og aviser – Postkort o.s.v

Fotoer af R+B i interiøre – på gaden sammen med personer, i

hverdagssituationer o.s.v – "R+B" som ses på disse fotograferede scener farvelægges.

"R+B" trykt omvendt – 1. Normalt tryk. 2. Pladen vendes og blå trykkes ovenpå Rød – Rød ovenpå blå – evt. kan man over flere blade fordoble denne trykvending så man tilsidst når frem til en sort.

Tryk hvor farven "slipper op" så trykket bliver svagere og svagere.

Midt i bogen tryk der er omvendt Blå - Rødt.

Tekst tværs over R+B

f.eks "L'art pour l'art"

"L'art pour la vie"

"L'art pour l'argent"

"L'art pour l'nation"

"L'art pour le peur"

"L'art pur" "L'art sale" sammen

"L'art de menager"

"Les beaux-arts"

"Broderi d'art"

"Val artistique"

"Fait avec art"

Kent's foto af "R+B" i landskab

retoucherer "R+B"

Format 22 x 30.

Dediceret: Erik Dietmann og Robert Filliou – Bjørn Uglebjerg.

Fotoet af Bjørn og A.M.

ryger op

ryger ned

Disse ideer til en "R+B" bog virker noget for expressionistiske. De opererer med forskelle – variationer – kontraster – stofligheder – kort sagt

hele perceptionsapparatet. De er baseret på hvor mange visuelle tryllekunster man kan lave med denne enkle struktur.

Fjerner man nu alt dette expressive gods hvad bliver så tilbage? Så havner man i repetitionen – den evige gentagelse.

Det er jo egentlig ikke det jeg vil, den problematik har bl.a. Buren gennemtykket.

Holder man sig helt stringent til strukturen: et rødt – et blåt kvadrat føjet sammen i et retangel – de samme kvadrater og de samme farver fra produkt til produkt hvor kan man så bevæge sig hen udover repetitionen? Holder vi os til Bogeeksemplet så kan man f.eks placerer den samme "R+B" struktur forskelligt i forhold til bogsidens format:

o.s.v - - - - -

Men – straks fanges man igen af noget expressivt, nemlig forskellen mellem "R+B" placering i/på sideformatet – man viser demonstrerer hvor meget man kan varierer. Man kunne ved den ovennævnte overtryks – vende metode gradvis i den samme struktur med samme placering på bogsiden – gå henimod og ende i sort. Ligesom man ved at trykke indtil farven slipper op kan ende i hvidt. I begge tilfælde bliver resultatet "R+B" ophævelse – destruktion – forsvinden i intet.

Denne sidste metode har den fordel at den ikke arbejder med en variation af selve strukturen (og dennes forhold til bogsiden format) men dels med selve trykteknikkens muligheder og via den "R+B"s opløsning – mod nulpunktet.

Går man nu udenfor Bogsituationen til billedproduktet og stadig fastholder identiteten i struktur og farve hvordan kan man da undgå repetitionen?

Den samme farve, men i forskellig materiale – lak – olie – gouache – o.s.v

Den samme farve men på forskelligt materiale – lærred – tøj – pap – papir – træ – o.s.v

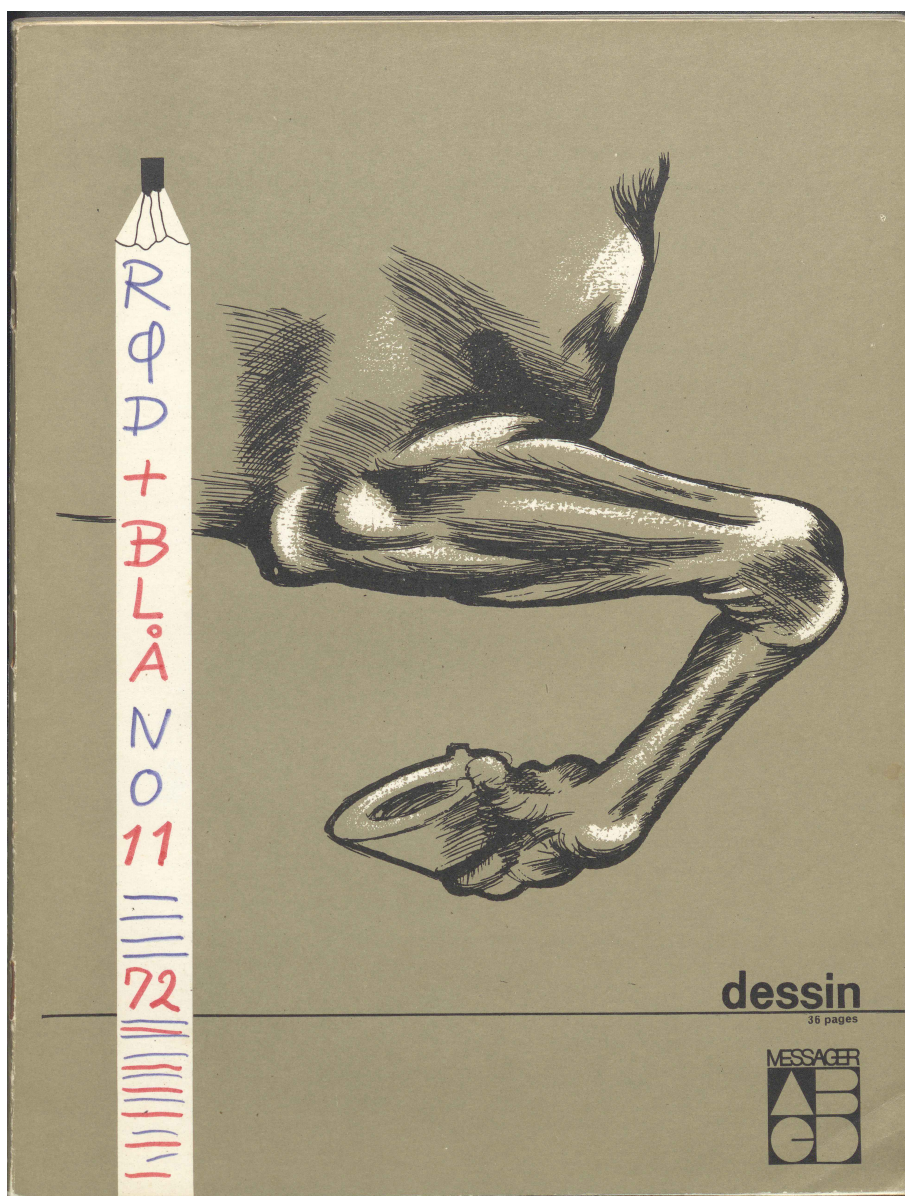
Den samme struktur og farve, men i forskellig størrelse og arealudstrækning – meget lille (miniature) – lille – mellem – lidt større – stort – meget stort – o.s.v

Men – forandring, skiften mellem forskellige materialer i såvel farvestof – som bemalingsflade skaber en variation selvom den alene er opstået af disse materialsift og derfor tildels er tilfældige – og vi er igen endt i noget som i hvert fald vil blive opfattet expressionistisk.

Forandring af selve fladens størrelse er også nøgternt set en expressivitet men i så fald den eneste – og dette kan måske være den ene for meget.

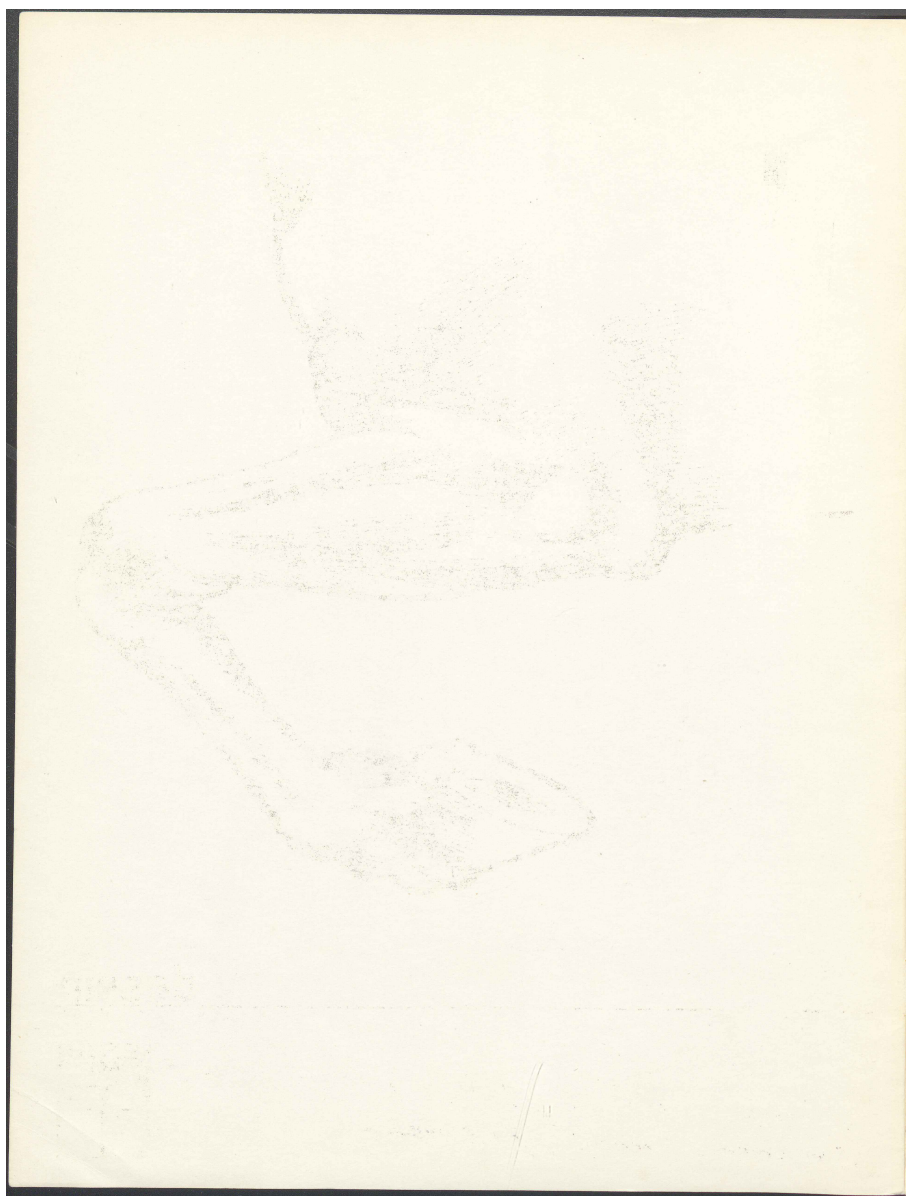
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

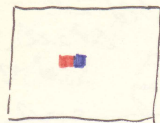
NY CARLSBERGFONDET

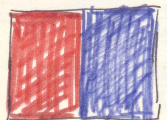
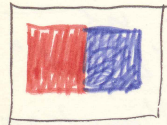
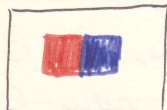
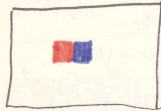
17-9-72.

BOG.

1.

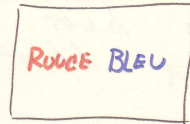
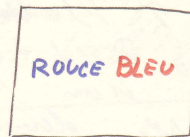

noget lille

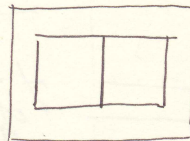

Hele siden

2.

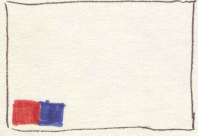
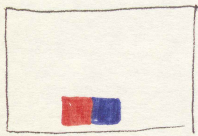
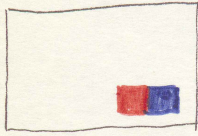
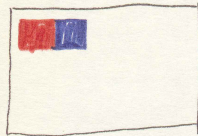
3.

6. sider med R+B på begge sider (altså 12)
5. sider med R+B på baggrund af Juki's
sider fra Ugeblade og aviser - ~~2~~ Perlekorl
o. s. v.
Fotier af R+B i interiøre - på yuden
sammen med personer, i hverdag situa-

- Lioner o. s. v - "R+B" som ses på disse
fotograferede scener færdiges.

"R+B" trykt omvendt - 1. Normalt
tryk. 2. Pladen vendes og blå trykkes
ovenpå Rød - Rød ovenpå blå -
event. kun man over flere titale
fordoble denne trykveksling så man
til sidst når fem til en sort.
Tryk hvor farven "slipper" og så
trykket bliver svage & svage.
midt i bogen tryk der
er omvendt Blå - Rødt.

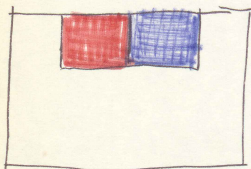
o. s. v

Tilslut overs over R+B
f. eks "l'art pour l'art"
"l'art pour la vie"
"l'art pour l'argent"
"l'art pour l'union"
"l'art pour le peupl"
~~"l'art pour le peupl"~~
"l'art pur") sammen
"l'art sale"
"l'art de ménage"
"les beaux-arts"
"Broderi d'art"
"Val artistique"
"Fait avec art"

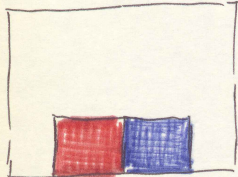
Konst's fork of "R+B" i landskab
reduceret "R+B"
Format 22 x 30.

Dedicated: Erik Dietmann og
Robert Filliou - Bjørn Uglebjerg.

Formel af Bjørn og A.M.

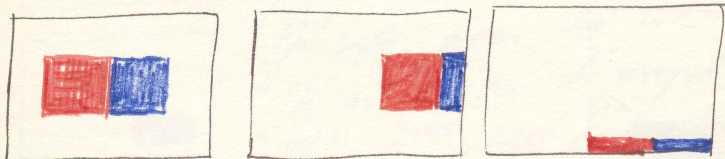
nyttig

nyttig

Disse ideer til en "R+B" bog virker
mest for ekspressionistiske. De opererer
med forskellige variationer - kronkaster - stafly -
-heder - hvor sagt hele perceptions apparat.
De er baseret på hvor mange visuelle
trylle kunstner man kan lave med denne
enkle struktur.
Fjerner man nu alle dette ekspressive oplys
hvad bliver så tilbage? Så hvordan man i

repetitionen - den ene gan tagelse.
Det er jo egentlig ikke det jo vil,
den problematik har bl. a. Buren opvæn-
-tykhet.
Holder man sig helt stringent til
strukturen: et rekt - et blot kvadrat
fejlet sammen i et rektangel - de samme
kvadrater og de samme pæver for
produkt til produkt hvor kan man
så bevæge sig hen udover repetitionen?
Holder i os til Bøj eksamplet så
kan man f. eks placere den samme
"R+B" struktur forskelligt i forhold til
bøj sidens format:

O. S. V — — — — —
Man - straks tænkes man igen af noget
et pressivt, nemlig forskellen mellem "R+B"
placering i/på sideformatet - man viser
demonstrere hvor meget man kan variere.
Man kunne ved den oven nævnte
overtryks - vende metode gradvis i den
samme struktur med samme placering
på bøj siden - gå kommod og ende i
sort. Lige som man ved at trykke ind-

- til fjerde slipper og kan ende i kvadr.
og begge til fjerde bliver resultatet "R+B"
opbejlselse - destruktion - forvinding i
indt.
Denne sidste metode har den fordel at
den ikke arbejder med en variation
af selve strukturen (og dermed forholdet til
begrensens form) men dels med selve
trykforholdenes mængde og via den
"R+B" opløsning - med muligheden
gjælder man nu inden for B og situationen
til billedproduktet og stadig fastholder
identiteten i strukturen og fjerde hvordan
kan man da undgå repetition?
Den samme fjerde, men i forskellige
materiale - kalkolie - gouache - o.s.v.
Den samme fjerde men på forskellige
materiale - lærred - tekstil - papir - papir -
træ - o.s.v.
Den samme strukturen og fjerde, men
i forskellig størrelse og arealudstrækning
- meget lille (miniature) - lille - mellem
- lidt større - stort - meget stort - o.s.v.
Men - forvinding i stiftet mellem forskel-
- lige materialer i såvel fjerde stof - som
- be malingsflade skaber en ~~fast~~ varia-
- tion selvom den alene er opstået af
disse materialer stift og derfor til dels er

tilfældige - og vi er igen end i noget
sammen i hvad fuld vil blive opfyldt
et pressionsisk.
Forandring af selve fladens størrelse
er også nødvendig selv en ekspansivitet
man i så fuld den eneste - og det
kan måske være den ene for meget.

18-9-72.

Hvad vil man med denne
mestens totale udtryks lysked?
Så længe der er en struktur - så længe der
er former og selvom de for produkt vil
produkt er identiske så længe er der noget
at se på - noget at percipere - hvilket
betyder at der stadig er mening ved til-
stedeværelsen for en conceptional fortolkning
af perceptionen - så udtryks lysheden -
manglen på ekspansivitet er kun be-
-tinget.
Da der ikke er andet (at se) end
de to summen fuppe kvadrater red og
blå vil det være den geometriske
struktur og de elementariske former
alene - man vil op fulde. Formerne
vil ved deres elementære renhed være
dominerende i sig selv stærkt ekspres-
sive. Dette må man vil kærligt gøre til
en opfyldelse (hos beskueren) af at